

Club de lectura

29 de setembre 20.30 h.

Camí de sirga Jesús Moncada

“El riu és sempre present en els meus llibres”

“El record de les polsegueres dels enrunaments de les cases, descrites a *Camí de sirga*, encara m'esgarrafa”

“Escric moltíssimes hores. Per a mi no hi ha dies festius ni vacances quan estic embrancat en un llibre: tots són feiners”

“Sempre he estat un narrador nat”

Jesús Moncada

Biblioteca Comtat de Cerdanya

Blog del club

<http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura>

Claustre, 12

17520 Puigcerdà

972880304

www.bibgirona.cat/puigcerda

biblioteca@puigcerda.cat

A càrrec de: Lourdes Ibarz (Espais Escrits)

Jesús Moncada i Espluga, Mequinensa (Saragossa), 1 de desembre de 1941— Barcelona, 13 de juny de 2005

Escriptor de contes i novel·les i traductor

El seu univers literari es centra en el riu Ebre i l'antiga vila de Mequinensa, avui desapareguda sota les aigües del pantà de Ribarroja

Va estudiar Magisteri a Saragossa, però gairebé no va exercir

El 1966 s'instal·la a Barcelona per dedicar-se a la pintura i l'escriptura.

Treballa onze anys a l'editorial Montaner i Simon, allà coincideix amb Pere Calders que esdevé una gran influència i un dels seus mestres i crítics més entusiastes

Ha estat traductor del francès de Dumas, Verne, Vian i Apollinaire

La seva obra és breu: tres reculls de narracions, tres novel·les i un recull d'articles. Ha estat traduïda a vint-i-una llengües.

Ha guanyat dues vegades el Premi Joan Crexells (1988, 1997), el Premi Nacional de la Crítica (1988), el Premi Ciutat de Barcelona (1989), el Premi Crítica Serra d'Or en dues ocasions (1988, 1998), el d'Escriptors en Llengua Catalana (2001), la Creu de Sant Jordi (2001), la “Medalla de Oro de Isabel de Portugal” (2001) i el “Premio de las Letras Aragonesas” (2004)

Va morir als seixanta tres anys d'un càncer de pulmó. Es considera un dels millors escriptors en català de finals del segle XX

CAMÍ DE SIRGA

Camí de sirga, publicada l'any 1988, és la primera novel·la de Jesús Moncada. Es considera una de les obres més importants de la literatura catalana actual, traduïda a quinze idiomes i guanyadora de prestigiosos premis (Joan Crexells, Nacional de la Crítica, Crítica "Serra d'Or",...)

El protagonista de la novel·la és el poble vell de Mequinensa. Situat a l'aiguabarreig de les aigües de tres rius (l'Ebre, el Segre i el Cinca), dominat per les mines de lignit i per la navegació fluvial, i que va quedar ofegat pel pantà de Riba-Roja que l'empresa Enher va començar a construir el 1957

A partir d'aquest fet, l'autor mequinensà converteix els seus habitants en personatges literaris i s'endinsa en la història del poble, des de la guerra del Francès fins a la construcció de les cases noves. El nexa que ho relliga tot és el camí de sirga, el senderó situat a la vora de l'Ebre des d'on ases i homes remolcaven els llaguts riu amunt amb l'ajuda de cordes (sirgues)

Camí de sirga és una novel·la sobre sentiments, sobre la pèrdua d'un estil de vida, la desaparició d'un món, l'oblit forçat del passat i sobre el poder que té la literatura per ressuscitar-lo.

PRINCIPALS TÍTOLS DE MONCADA

Històries de la mà esquerra (1981)

El cafè de la granota (1985)

Camí de sirga (1988)

La galeria de les estàtues (1992)

Estremida memòria (1997)

Calaveres atònites (1999)

Cabòries estivals i altres proses volanderes (2003)

QUÈ N'HAN DIT

No trobo paraules per explicar la intensitat d'un llibre com *Camí de sirga*
Rosa Regàs

L'obra explica la pèrdua d'una vida: vam perdre el món on vam créixer
Rosa Maria Moncada

Moncada no es proposa d'ésser un escriptor costumista, ancorat en un llenguatge sota l'empar d'enriquidores formes dialectals. Les seves inquietuds van més enllà i se sent atret, també, per altres desafiaments. El preocupen amb plena consciència el país, l'idioma, els tombants de l'època i, és clar, l'home baquetejat per tots els elements que sovint el desborden. Ho fa acostant-s'hi amb un desig de comprensió a través de la tendresa i d'una espurna d'humor, amb tocs de tremendisme (sagaçment distribuïts) que fan de contrapunt a la deseparança dels personatges

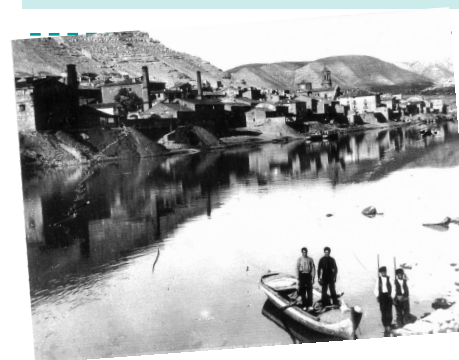
Pere Calders

El lèxic és viu, esmolat, amb el regust d'una oralitat tan particular com el microcosmos que retrata, però entenedor per a tothom, perquè una de les habilitats de l'autor és saber fer localisme universal
Isidre Grau

La mirada irònica de Moncada, el seu somriure entremaliat d'un cronista digne successor dels dos Honorats [...], ens ajuda a veure amb uns altres ulls el passat de la nostra topografia personal i ens ensenya a riure de tot cor de l'estupidesa humana, que és igual arreu

Simona Skrabec

PER SABER-NE MÉS

Mequinensa al primer terç del s. XX

- Espais literaris de Jesús Moncada

www.jesusmoncada.cat/

- Moncada a l'AELC

www.escriptors.cat/autors/moncada/index.php

- Moncada a lletra

lletra.uoc.edu/ca/autor/jesus-moncada

- Conversa amb Moncada a "Alexandria" (TV3)

www.youtube.com/watch?v=yKcCn1pC3g